

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopis Et Aliis Ecclesiarum Praelatis per regnum Scotiae constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

pertineat & tutelam, paci & tranquillitati vestræ sollicitius nos convenit providere, & in quibus salva conscientia possumus, petitiones vestras libentius debemus & volumus exaudire. Dilecto namque filio nostro H. monacho vestro referente accepimus quod Abbates qui pro tempore in vestro monasterio administrant Ecclesias quæ illi monasterio ad sustentationem fratrum & hospitem susceptionem ac pauperum concessæ sunt canonicè & collatæ, in dispendium vestrum quibusdam personis conferunt & assignant, pro quibus illarum proventus sustentationi fratrum & pauperum indebitè subtrahuntur. Unde quoniam indignum est admodum & absurdum ut fratrum ac pauperum stipendia per aliquorum præsumptionem eis illicitè subtrahi debeant quorum sunt usibus deputata, ad exemplar felicitatis recordationis Lucij Papæ prædecessoris nostri præsentium auctoritate statuimus & firmiter prohibemus ut nullus de cetero Ecclesias vestras aliquibus conferre præsumat, per quos ipsorum proventus ad alium usum transferri debeant, nisi ad eum pro quo piis desideriis ac devotione laudabili vestro monasterio sunt concessæ. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ constitutionis & inhibitionis &c. Datum Laterani III. Kalen. Decembris.

*EPISCOPIS ET ALIIS
Ecclesiarum Prelatis per regnum Scotiæ
constitutis.*

*Epist. 238.
Vt ab injuria
monasterij
Chelcoensis
abstineant.*

Licet universa loca religiosa ex commissi nobis officij debito fovere & diligere debeamus, illorum tamen profectibus specialem nos oportet curam impendere quæ ad jurisdictionem beati Petri & nostram noscuntur nullo mediante spectare. Inde siquidem est quod nos libertates & jura monasterij Chelcoensis, & ea maximè quæ ipsi ab apostolica sede indulta sunt, integra volentes & illa servare, felicitatis recordationis Lucij Papæ prædecessoris nostri vestigiis inhaerentes, universitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus nullus vestrum in Abbatem & fratres prætaxati monasterij excommunicationis, suspensionis, vel interdicti sententiam audeat promulgare. Cùm autem sententia in parochianos alterius ab aliquo vestrum prolata de jure non teneat, multo minùs illa quæ in speciales

Ecclesiæ Romanæ filios, qui scilicet nulli nisi Romano Pontifici sunt subjecti, proferitur, debet ab aliis observari. Quod si aliquis vestrum attentare præsumpserit, ejus in hac parte factum nullas vires obtineat, sed irritum potius & vacuum habeatur. Nos enim universa quæ pronominato Abbati & fratribus vel monasterio ipsorum apostolicæ sedis privilegiis indulta noscuntur, firma volumus & inconcussa teneri, & eadem à vobis inviolabiliter præcipimus observari. Statuimus etiam ut cùm ad aliqua ecclesiastica sacramenta in prælibata Ecclesia impendenda fueritis quandolibet evocati, ad hoc exequendum celeriter accedatis, nec ibidem aliquod jus propterea vendicetis. Datum Laterani Kal. Decembris.

*STEPHANO ABBATI
& Conventui sancti Sylvestri.*

Ecclēsia sanctæ Mariæ in via lata contra I. de Atteia, qui quasdam possessiones ipsius dicebatur contra justitiam detinere, movit tempore B. Carosomi dicti Senatoris sub L. iudice quæstionem. In ipso autem iudicio præfato I. de Atteia iudicus monasterij vestri astitit, & ab eo testes producti quidam de monachis extiterunt. Iudex verò auditis rationibus partium, pro eodem Iohanne absolutionis sententiam promulgavit: à cujus sententia pars altera vocem appellationis emisit. Super hoc igitur quæstione suborta proponente parte victrice quod non potuerit appellari, cùm dictus L. non ut iudex sed tanquam arbiter fuisset electus; victa è contrario asserente quoniam cùm arbitrio fuerit contradictum, quod partes non nisi metu pœnæ constringit, quæ in præmissis arbitrio non fuerat comprehensa, meritò potuit appellari, & fortius, si iudicium extitisset. De hoc igitur ad jamdictum B. Carosomi quæstione perlata, causam appellationis S. primicerio iudicum delegavit: in cujus præsentia partibus constitutis, dictus Iohannes de Atteia proposuit se conveniendum non esse, cùm non possideret id quod pars altera requirebat, sed monasterium sancti Sylvestri possideret rem peritam. Dictus autem B. Carosomi, quoniam statutum quoddam emiserat, à populo Romano approbatum pariter & acceptum, quod si quis post litem contestatam, rem à se peritam

*Epist. 239.
Quod laici
nullam in res,
bona, vel perionas
ecclesiasticas
jurisdictionem
habeant.
Cap. Ecclesie
S. Mariæ. De
Constituti.*